

4. Впровадження схем гарантування кредиту в Україні: приклад агробізнесу. Посібник до реалізації рекомендацій, ОЕСР, 2012. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.oecd.org/daf/psd>
5. Герасимчук В.І., Мірошніченко О.В., Онікієнко В.В. Малий та середній бізнес як сфера зайнятості: методологія, аналіз, проблеми розвитку /за ред. В.В.Онкієнка. - К.: УІСД, 2002. – 116 с.
6. Закон України від 22.03.2012 № 4618-VI “Про Загальнодержавну програму розвитку малого і середнього підприємництва на 2014—2024 роки” [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4618-17/paran3#n3>
7. Ковальчук А. Інструменти політики щодо малого та середнього підприємництва: міжнародний досвід. — Агентство США з міжнародного розвитку (USAID). — Київ, 2015 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.ier.com.ua/ua/sme_development/working_papers_sme?pid=5015
8. Проект Закону “Про Загальнодержавну програму розвитку малого і середнього підприємництва на 2014 - 2024 роки” (Додатки) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=49543
9. Реверчук С., Крамарчук Б., Мерец М. Прямі іноземні інвестиції та їхній вплив на регіональну економіку в Україні // Науковий вісник національного лісотехнічного університету України : збірник науково-технічних праць . — Львів — 2010. — Вип. 20.5. — 332 с.
10. Розпорядження від 28 серпня 2013 р. № 641-р “Про схвалення Концепції Загальнодержавної програми розвитку малого і середнього підприємництва на 2014—2024 роки.” — Кабінет Міністрів України. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/641-2013-p#n9>
11. Стратегія розвитку малого і середнього підприємництва в Україні на період до 2020 року. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://knteu.kiev.ua/file/MTc=/25e8d58d9a7a6bf32aa6aa090b83b96f.pdf>

УДК 339.5

Іринчина Інна Борисівна
к.е.н., доцент,
доцент кафедри міжнародної торгівлі ВДНЗ
«КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Irynychyna@gmail.com

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ФАРМБІЗНЕСУ: ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ

***Анотація** Глобальні загрози життєдіяльності населення безперешкодно охоплюють держави як с потужною економікою так і ті, що розвиваються. В умовах коли Уряд не в змозі сприяти створенню власного потужного та ефективного фармацевтичного бізнесу. Слід сприяти забезпеченню національного ринку імпортованими інноваційними препаратами та втілювати західну модель економіки здоров'я, як передумови інноваційного гармонійного розвитку фармбізнесу.*

Вступ. Добробут окремо взятої національної економіки й глобального співтовариства, як сукупності національних економічних утворень передбачає наявність працездатної (здорової) робочої сили, що поряд з інноваціями забезпечує високу продуктивність праці – передумову ефективного господарювання, а, отже, й добробуту. Глобального масштабу набуває проблематика економічної та екологічної сталості. Екологічна система Землі переживає значне навантаження. Небезпечне самовпевнене відношення до людського здоров'я та значні успіхи в охороні здоров'я призвели до того, що світ перебуває у стані самозаспокоєння, і це дійсно небезпечно. [1] Зростаюча опірність, зокрема, антибіотикам

може призвести до краху перевантажені системи охорони здоров'я, а тісні зв'язки між різними куточками світу дають змогу пандемії легко поширюватися. Тому, ґрунтовним й нагальним є вибір фармацевтичного бізнесу для економічного дослідження, позаяк тільки симбіоз наук здатен продукувати ефективні рішення в умовах асиметрії та непередбачуваності глобальної проблематики.

Постановка проблеми. Асиметрія інноваційного розвитку міжнародного фармацевтичного бізнесу полягає у де мотивації прямих інвестицій у процес диверсифікації та оновлення господарського портфелю виробниками лікарських препаратів з одного боку та потребою вирішення проблем безпеки здоров'ю та життєдіяльності внаслідок появи нових і нових загроз (хвороб). Сучасна система державних регуляторних інструментів та методів жорсткої регламентації цін, унеможлиблює відшкодування фінансових та професійних вкладень у процес винайдення новітніх рішень проблематики світових загроз здоров'ю націй й де мотивує пряме інвестування.

Результати дослідження. Особливістю фармринку як частини ринку споживчих товарів і послуг є тенденція до світової глобалізації, основними причинами якої є [5]:

- єдина для всього людства необхідність збереження здоров'я й природне прагнення до збільшення тривалості життя;
- схожість у багатьох різних країнах динаміки й поширеності основних захворювань;
- пошук найефективніших фармакотерапевтичних засобів;
- висока вартість розробки й впровадження нових лікарських засобів, що вимагає інтеграції зусиль у міжнародному масштабі;
- прагнення фармацевтичних компаній до якомога більшого розширення границь бізнесу й завоювання більшої частки ринку.

Основною причиною об'єднання великих корпорацій у ще більші структури є збільшення ними витрат на науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи. Щоб компанія могла успішно конкурувати з іншими, їй необхідно випускати на ринок щороку кілька нових оригінальних ліків (брендів), але на створення такого лікарського засобу потрібно до 10 років досліджень та сотні мільйонів доларів на рік. Такі ризиковані й довгострокові проекти потребують фінансування. Отже, об'єднані наукові бюджети провідних фармкомпаній досягають щороку розмірів від одного до 7 млрд дол. США.

Зворотною стороною динамічного розвитку фармацевтичного бізнесу й недостатнього регулювання у країнах що розвиваються ринку економіки здоров'я, не кажучи про її відсутність у складі взаємодії учасників ринку. Впровадження моделі прорахунку учасників фармбізнесу як національних так і імпортерів на основі розрахунку показників ефективності лікування «витрати-ефективність», дозволить передбачити систему доказової протокольної медицини покликаної впровадити систему «ціна-якість препаратів – як результат - довго тривалість-якість життя»

В більшості провідних країн-лідерів світового ринку фармації та біотехнологій (Німеччина, Велика Британія, Швеція, США та ін.) найпотужнішим фактором, що сприяє розвитку інновацій які є єдиною передумовою панування на означених ринках «завтра» й «післязавтра» є держава, яка виступає в якості замовника й частково спонсора інноваційних досліджень. Окрім того, найновітнішим трендом стає співробітництво держав – обмін знаннями та новітніми технологіями – як гарантія зниження ризиків та максимізації очікувань й надалі розподілу світових ринків – прибутків. На думку експертів, міжнародне науково-виробниче співробітництво створює основу для значного прискорення процесів, модернізації та інноваційного оновлення. Міжнародне співробітництво з урахуванням наявних у кожній з сторін оригінальних підходів та перспективних розробок, дозволяє не поглиблювати наявну асиметрію у технологічних можливостях, а навпаки дати імпульс розвитку кожній державі й відповідно стимулювати прискорення продукування витребуваного споживачем фармацевтичного та біотехнологічного продукту [17]. Важливим аспектом є розвиток технологічного контролю якості та регулювання ринку лікарських

засобів, які б відповідали сучасним реаліям, й спонукали прискорення процесу реєстрації та гарантували надійність погодженим продуктам.

Отже, виникає потреба вивчення набутого досвіду функціонування суб'єктів світового ринку фармації та біотехнологій з метою набуття конкурентних перспектив для національних суб'єктів. Динаміка фармацевтичного ринку України вірогідна лише за умов мотивації інноваційного розвитку й міжнародного співробітництва з боку держави. Більш того, виходячи з сучасних умов занепаду національного ринку біотехнологій та міжнародно неконкурентного функціонування національного ринку фармації, держава має покласти на себе основне навантаження по запуску інноваційного циклу у галузях з наступним рефінансуванням досліджень та розробок за рахунок ресурсів індустрії. В Україні це сфера охорони здоров'я. У провідних країнах Західної, Північної Європи, США її назва - це економіка здоров'я. Суб'єкти економіки здоров'я: 1) Фармацевтичний бізнес; 2) Медичні структури; 3) Страховий бізнес; 4) Держава; 5) Цільова аудиторія - Споживач (робоча сила, населення)

Результати проведеного дослідження дозволяють стверджувати, що подолання кризи взаємин суб'єктів ринку економіки здоров'я (держави, фармбізнесу, медичних установ, споживача та страхової системи) сприятиме виникненню перспектив мотивації інноваційних вкладень у процес вирішення глобальної проблематики забезпечення національних економік працездатним (здоровим) населенням (трудовим ресурсом) засобом гарантування продукування інноваційних фармацевтичних товарів для лікування і профілактики швидко зростаючих загроз (хвороб). Окрім того, вважаємо, що вдосконалення системи фармакономічного аналізу засобом посилення взаємодії економічних наук та медичних сприятиме знаходженню консенсусу інтересів бізнесу, держави, споживача та медичних установ.

Найпотужнішим сучасним трендом активізації інноваційних досліджень є конкурентна боротьба між компаніями за частку ринку на сьогодні й завтра. Конкуренція на фармринку та ринку біотехнологій стає тим фактором, який мотивує фінансування досліджень та виведення на ринок високотехнологічних інноваційних продуктів. Й роль держави полягає як в усуненні демотиваторів інноваційного розвитку фармбізнесу, так і в забезпеченні симбіозу медичних та економічних наук, що сприятиме вирішенню глобальних проблем людського розвитку. Належний рівень «проривних», інновацій гарантує потужне забезпечення фінансовими та науково-професійними ресурсами, яке не повинно демотивуватися засобами не виваженого регламентування цін. Світовий досвід демонструє ефективне вирішення проблеми, зокрема, засобом залучення поза урядових фінансових та страхових структур. В рамках стратегії інноваційного розвитку фармацевтичних компаній значна роль має бути відведена, також, соціальній відповідальності – забезпеченню максимальної доступності лікарських засобів для всіх верств населення засобом активного співробітництва з державними органами влади в галузі охорони здоров'я.

На сьогодні, асиметрія інноваційного розвитку міжнародного фармацевтичного бізнесу полягає у де мотивації прямих інвестицій у процес диверсифікації та оновлення господарського портфелю з одного боку та потребою цільової аудиторії вирішення проблем безпеки здоров'ю та життєдіяльності в наслідок появи все нових і нових загроз (хвороб) й в той же час існуванню сучасних державних регуляторних інструментів та методів жорсткої регламентації цін, що відповідно унеможливорює відшкодування фінансових та професійних вкладень у процес винайдення новітніх рішень вирішення світових загроз здоров'ю націй й де мотивує пряме інвестування.

Висновки. Важливим засобом створення потужного фармацевтичного виробництва, впровадження передових технологій, розроблення та впровадження антикризових заходів, досягнення стійкого економічного росту є інвестиції. Так як з фінансуванням в умовах реформування економіки важко, слід корегувати державну інноваційну політику у сфері економіки здоров'я за прикладом ефективних моделей взаємодії держави з фармацією західних країн. Важко набуті міжнародні конкурентні переваги національному фармбізнесу

в сучасних умовах інтенсифікації інновацій та монополізації ринку. Роль держави у забезпеченні національного ринку препаратами доказової медичної ефективності, як основи вирішення проблематики глобальних загроз. Справа Уряду – не заважати – у разі, коли не в силах допомогти. Тому, вважаємо за ради здоров'я робочої сили сприяти надходженню якісного імпорту лікарських засобів, а українським виробникам функціонувати на умовах кооперації із визнаними лідерами й інноваторами біо та фармтехнологій.

Таким чином, результати дослідження дозволяють стверджувати, що ефективності фінансового забезпечення інноваційного розвитку фармбізнесу задля, насамперед, усунення й запобігання глобальних викликів людському здоров'ю сприятиме:

- 1) Впровадженнями національними економіками моделі економіки здоров'я.
- 2) Моніторинг якісного складу асортименту фармбізнесу на національних ринках у відповідності до протоколів доказової медицини.
- 3) Усунення державного регламентування цін як демотиватора інноваційному розвитку галузі.
- 4) Переорієнтація наявних імпортозамінних фармвиробництв на коопераційну форму торговельного співробітництва з провідними імпортерами.
- 5) Впровадження та постійне вдосконалення системи фармаекономічного аналізу засобом посилення взаємодії економічних наук та медичних сприятиме знаходженню консенсусу інтересів бізнесу, держави, споживача та медичних установ й ляже в основу трансформацій інноваційної політики держави.

Література

1. О.М. Заліська Фармакоекономіка/ за ред.. Б.Л. Парновського. – Львів: Афіша, 2007. – 400с.
2. «Охорона здоров'я та фармацевтика» Юридична компанія Arzinger - [Електронний ресурс] – Режим доступу:
http://arzinger.ua/ua/industries/healthcare_and_pharmaceuticals/
3. «Конкурентоспроможність фармацевтичної галузі України» Г.В. Костюк, А.В.Коваленко - [Електронний ресурс] – Режим доступу:
<http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2547>

УДК 330.322.012

Крук Володимир Вікторович
к. е. н., доцент, кафедри інвестиційної діяльності,

Кузьменко Віталій Миколайович
асистент кафедри інвестиційної діяльності
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»,
v.kuzmenkocef@gmail.com

ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ

Інвестиційна політика держави є одним із найважливіших важелів у стимулюванні соціально-економічного розвитку країни в цілому та малого та середнього бізнесу (МСБ), зокрема. Її стратегічними цілями є: створення сприятливого інвестиційного клімату і стимулювання припливу капітальних вкладень у виробництво; інвестиційне забезпечення структурної перебудови економіки; мобілізація всіх джерел інвестиційних ресурсів та їх ефективне використання; стимулювання розвитку промислової сфери економіки; забезпечення зростання валового внутрішнього продукту і створення умов для нарощування внутрішніх інвестиційних ресурсів.